

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200237
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3022200237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Z. P. C., adresa trvalého pobytu: E. XX, XXX XX T., toho času: Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, dátum narodenia: X. Z. XXXX, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. TN-13S/70/2022-145, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nepriznáva právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Postup pred orgánmi verejnej správy

1. Žalobca podal Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „povinná osoba“) žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona o slobode informácií v účinnom znení (ďalej len „zákon o slobode informácií“), v ktorej okrem iných žiadal nasledovnú informáciu: Koľko tanierov, tácock a pohárov sa používa pri výdaji v kuchyni odsúdených v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „povinná osoba“). Povinná osoba rozhodnutím č. UVTOS-00759/13-DU-2022 z 30. marca 2022 (ďalej len „rozhodnutie povinnej osoby“) rozhodol o nesprístupnení tejto informácie, pretože ju nemá k dispozícii.

2. Voči rozhodnutiu povinnej osoby sa žalobca odvolal. O odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. GR ZVJS-03529/21-2022 z 12. mája 2022 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku v účinnom znení tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie povinnej osoby potvrdil. V odôvodnení sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím povinnej osoby. Tiež uviedol, že povinná osoba eviduje taniere, tácky a poháre ako vykazované zásoby podľa § 21 rozkazu generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže č. 32/2015 o správe evidovaní a nakladaní s majetkom štátu v Zbore väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „rozkaz č. 32/2015“). Inventarizácia sa vykonáva každoročne k 31. decembru príslušného kalendárneho roka. Z dôvodu, že taniere, tácky a poháre podliehajú opotrebeniu, súčasný inventúrny súpis neobsahuje údaje o reálnom počte používaných tanierov, tácock a pohárov, ale obsahuje údaj o tom, koľko tanierov, tácock a pohárov je evidovaných vo vykazovaných zásobách. Ich umiestnenie pritom nemusí byť len v kuchyni pre odsúdených.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Žalobca podal voči rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne. Okrem iného uviedol, že žalovaný spolu s povinnou osobou mali sprístupniť príslušnú časť evidencie bez polemizovania o tom, či ide o skutočný alebo účtovný stav riadov. Navrhol, aby správny súd rozhodol tak, že zruší rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím povinnej osoby a vec vráti povinnej osobe na ďalšie konanie.

4. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 zo správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“). Správny súd rozsudkom č. k. TN-13S/70/2022-145 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) zamietol žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“). V odôvodnení poukázal na nasledovné:

- žalobca neformuloval svoju žiadosť tak, aby požadoval zistenie stavu tanierov, táčok a pohárov podľa stavu inventarizácie. Reálne zistenie počtu by predpokladalo ich okamžitú fyzickú kontrolu. Išlo by tak o zisťovanie doposiaľ neznámej informácie. Žalobca v postavení oprávnenej osoby pritom môže požadovať len také informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii;
- podľa § 21, resp. § 51 rozkazu č. 32/2015, s ktorými sa oboznámil i správny súd, sú taniere, tácky a poháre evidované ako vykazované zásoby. Po výdaji zo skladu sú evidované v operatívnej evidencii. Z predmetných ustanovení nevyplýva povinnosť povinnej osoby viesť evidenciu, z ktorej by bolo možné spoľahlivo určiť počet tanierov, táčok a pohárov používaných pri výdaji v kuchyni pre odsúdených;
- rozhodnutie žalovaného zahŕňa a hodnotí všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok jeho rozhodnutia.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

5. Žalobca podal voči rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil žalobcovi patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP); správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Navrhol v nej, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Odôvodnenie jednotlivých sťažnostných bodov možno zhrnúť nasledovne:

- žalobca v žiadosti nepožadoval aktuálny stav riadov, ale z obsahu žiadosti a odvolania je zrejmé, že žiadal inventúrny súpis. Povinná osoba mu mala sprístupniť poslednú inventarizáciu. Správny súd zjavne vytvoril nový dôvod odmietnutia sprístupnenia informácií, ktoré existujú a sú k dispozícii, a to ten, že tieto informácie nie sú pre žalobcu aktuálne;
- pokiaľ správny súd dôvodil, že stanoviť počet riadov ku dňu podania žiadosti by predpokladalo okamžitú fyzickú kontrolu ich počtu, svojvoľne prekrútil žiadosť o poskytnutie informácie a fakty prípadu;
- správny súd síce uviedol, že sa oboznámil s § 21, resp. § 51 rozkazu č. 32/2015, avšak tento dokument nie je súčasťou administratívnych spisov a ani súdneho spisu;
- tvrdenie žalovaného, prebrané súdom, podľa ktorého, ak sú vykazované zásoby z používania vrátené do skladu, neprechádzajú do skladovej evidencie zásob, ale ďalej zostávajú vedené v operatívnej evidencii na skladovej karte tovaru, nevychádza z obsahu spisov.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

8. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez pojednávania. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

9. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Žalobcovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v kasačnom konaní v celom rozsahu.

10. Po meritórnom preskúmaní veci kasačný súd dospel k záverom, ktoré deklaroval vo výroku svojho rozsudku. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

11. Povinná osoba a žalovaný vyhodnotili správne reálny predmet tejto žiadosti. Poukázal na to aj správny súd v bode 28 svojho rozsudku, podľa ktorého žalobca v odvolaní uviedol možnosť požadovaných informácií extrahovať z inventúrneho súpisu majetku. Žalobca síce uvádza v podanom odvolaní, že požadované informácie mohli a mali byť sprístupnené prostým prefotením príslušnej časti účtovných záznamov či analytickej časti účtovníctva, zo žiadosti a odvolania však nevyplýva vôľa žalobcu o poskytnutie informácie k inému času, ako je vymedzený dátumom spísania a podania žiadosti o poskytnutie informácií.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Právo na prístup k informáciám sa nevzťahuje na informácie, ktoré nie sú k

dispozícii, najmä na vytváranie výkladových stanovísk, rozborov, analýz, referátov, odborných stanovísk, politických stanovísk, prognóz a výkladov právnych predpisov a na vytváranie názorov. Správny súd podľa tohto ustanovenia správne právne posúdil záver orgánov verejnej správy o tom, že predmetná informácia nespadá medzi informácie, ktoré by mala povinná osoba k dispozícii.

13. Správny súd vhodne poukázal na § 21 v spojení s § 51 rozkazu č. 32/2015, podľa ktorých vykazované zásoby, teda aj riad, sú po výdaji zo skladu evidované v operatívnej evidencii. Kasačný súd sa v tejto súvislosti stotožňuje so závermi tak orgánov verejnej správy ako aj správneho súdu, že predmetné riady sú spotrebným materiálom, môže prísť k ich poškodeniu a zničeniu. Pokiaľ by teda povinná osoba mala poskytnúť informáciu o počte požadovaných riadov k určitému dátumu, znamenalo by to k tomuto dátumu potrebu ich faktického prerátania, teda by išlo o vytvorenie novej informácie.

14. Pri posúdení celej veci bolo pre kasačný súd zásadné, že riadna inventarizácia sa vykonáva k 31. decembru príslušného kalendárneho roka. Nevykonáva sa k času, v ktorom žalobca žiadal o poskytnutie informácií. Kasačný súd tiež hodnotí ako významnú skutočnosť uvedenú v odôvodnení rozhodnutia žalovaného, že inventúrny súpis neobsahuje údaj o počte tanierov, tácock a pohárov aktuálne používaných pri výdaji stravy v jedálni pre odsúdených, ale celkový údaj o počte tohto riadu vo vykazovaných zásobách. Pokiaľ by sme teda aj prijali záver, že žalobcovi mala byť poskytnutá informácia na základe poslednej inventarizácie, vyššie uvedené skutočnosti tiež vedú k záveru, že k času podania žiadosti o poskytnutie informácií povinná osoba ani na základe účtovných dokladov nemala informáciu o presnom počte tanierov, táciek a pohárov, ktoré sa používajú pri výdaji v kuchyni pre odsúdených.

15. K námietkam týkajúcim sa oboznámenia sa s rozkazom č. 32/2015 kasačný súd uvádza, že tento rozkaz spolu s jeho zmenou je súčasťou súdneho spisu (č. I. 67-134) na základe vyžiadania si tejto listiny správnym súdom. Kasačný súd nemá dôvod spochybňovať, že sa správny súd s listinou, ktorú si vyžiadal riadne oboznámil pred rozhodnutím vo veci. Skutočnosť, že vykazované zásoby z používania vrátené do skladu neprechádzajú do skladovej evidencie zásob, ale ďalej zostávajú evidované v operatívnej evidencii na skladovej karte tovaru vyplýva z § 51 ods. 2 predmetného rozkazu.

16. So zreteľom na všetky uvedené skutočnosti kasačný súd nevzhladol porušenie práva na spravodlivý proces zo strany správneho súdu, tak ako to v sťažnostných bodoch namietal žalobca. Kasačný súd zároveň konštatuje, že správny súd v rozsahu sťažnostných bodov vec správne právne posúdil. Kasačný súd tak vyhodnotil sťažnostné body ako nedôvodné.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

17. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Kasačný súd, pretože vyhodnotil kasačné námietky za nedôvodné, rozhodol spôsobom uvedeným v tomto ustanovení.

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. (1) v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Podľa § 167 ods. 1 SSP ... súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú ... náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom ... úspech. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania priznané.

19. Tento rozsudok prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.